

25. Nítorí náà Àwá gbèsan láraa wọn. Wò bí igbèyìn àwọn tí wọn pe (àwọn òjísẹẹ Wa ní) òpùrò tí rí.

26. Àti pé (kí ó ẹ irántí) nígbà tí Ibraahiimu sọ fún bàbaa rẹ àti àwọn èniyàn-an rẹ pé: Dájúdájú èmi kò lówó nínú un nhkan tí ẹ n sìn.

27. Àyàfi Èni tí ó dá mi, dájúdájú Òun yóò tò mi sònà.

28. Àti pé O ẹ ní òrò kan tí yóò máa wà lọ gbére lẹyìn-in rẹ kí wọn le ẹrí padà.

29. Bẹẹ kó, Èmí fún àwọn wònyí àti àwọn babaa wọn ní igbádùn títi òtító fí dé wáá bá wọn àti òjísẹẹ tí n ẹ àlàyé (òrò Mi fún wọn).

30. Şugbón nígbà tí òtító dé wáá bá wọn, wọn wí pé: Idán ni eléyí, àti pé dájúdájú àwà jẹ olùşàìgbàgbó nípaà rẹ.

31. Wọn sì tún wí pé: Kí ní ẹ tí wọn kò fí Al-Kur'aanu yí ràn òkùnrin pàtàkì kan nínú un àwọn ilú méjéjì? (Makkah àti Toḥifu).

32. Şé àwọn ní wọn máa n pín àánú Olúwaa rẹ bí? Àwà ní A n pín ijẹ-ìmuu wọn láàrin-in wọn ní igbésì ayé yí, Àwá sì n gbé apákan ga ju apákan lọ ní ti ipò, kí apákan lè máa fí apákan şişẹ fún araa wọn, àti pé àánú Olúwaa rẹ ni ó dára ju nhkan tí wọn n kó jọ lọ.

33. Àti pé tí kí í bá ẹ pé kí àwọn èniyàn má baà di ijọ kan (nínú un àìgba Allaahu gbó) ni, dájúdájú Àwà ì bá jẹ kí òrùlẹ àwọn tí wọn şàì ní igbàgbó nínú un (Allaahu) Olópò àánú jẹ fàdákà àti àkàbàa (wọn nàà jẹ) fàdákà tí wọn yóò máa fí gùn ún.

34. (Fàdákà nàà ni) ẹnu ònà ilée wọn àti ibùsùn tí wọn yóò máa rògbòkú lé lóri ì bá jẹ.

فَأَنْتَقِمْنَا مِنْهُمْ ۖ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

الْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٥﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ

إِنِّي بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٢٦﴾ إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي

فَإِنَّهُ سَيِّدِي ۖ وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي

عَقِبِهِ ۖ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٧﴾ بَلْ مَتَّعْتُ هَؤُلَاءِ

وَأَبَاءَهُمْ حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿٢٨﴾

وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ

كَافِرُونَ ﴿٢٩﴾ وَقَالُوا لَوْلَا نَزَلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ

رَجُلٍ مِّنَ الْقُرَيْتَيْنِ عَظِيمٍ ﴿٣٠﴾ أَهْمَ يَقْسِمُونَ

رَحْمَتَ رَبِّكَ ۖ لَحْنٌ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَّعِيشَتَهُمْ فِي

الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ

دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُمَ بَعْضًا سُخْرِيًّا ۖ وَرَحِمْتُ

رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٣١﴾ وَلَوْلَا أَن يَكُونَ

النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِمَن يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ

لِبُيُوتِهِمْ سُقْفًا مِّنْ فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ

﴿٣٢﴾ وَلِبُيُوتِهِمْ أَبْوَابًا وَسُرُورًا عَلَيْهَا يُتَنَكَّبُونَ ﴿٣٣﴾